

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/105/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818010040
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6818010040.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného K. Z., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 26. septembra 2018 odvolanie obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu v Revúcej zo dňa 04.06.2018 sp.zn. 2T/15/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. Z. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Revúcej zo dňa 04.06.2018 sp.zn. 2T/15/2018 bol obžalovaný K. Z. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 02.06.2017 v čase o 12.15 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octávia Combi, evidenčného čísla XCX XXXX (CZ), po ceste III. triedy číslo 2845 v smere od centra mesta Revúca po Železničnej, kde v kilometri 0,300 pred poštou nesledoval premávku a nedodrжал bezpečnú vzdialenosť za vozidlom AUDI A2, evidenčného čísla W idúcim pred ním, ktoré viedla vodička C. N., čím porušil ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, v dôsledku čoho prednou časťou vozidla narazil do ľavej bočnej časti vozidla AUDI A2, pričom jeho vodička C. Podobníková utrpela tržnú ranu v ľavej záhlavnej oblasti hlavy a podvrtnutie krčnej chrčtice, na ktoré zranenie bola liečená a práceneschopná do 25.06.2017, t.j. 23 dní. Za to mu bol uložený podľa § 158 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody bol podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 24 mesiacov.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal prostredníctvom obhajcu odvolanie obžalovaný K. Z.. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje, nakoľko podľa jeho názoru súd prvého stupňa sa do všetkých dôsledkov nevysporiadal s jeho obhajobou, netrval na tom, aby táto bola preverená exaktným spôsobom (znaleckým dokazovaním, resp. vyšetrovacím pokusom) a navyše na tých istých skutkových záveroch, ktoré ho viedli k vydaniu trestného rozkazu po vykonaní hlavného pojednávania mu sprísnil bez právne relevantných dôvodov trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá z 18 mesiacov na 24 mesiacov. Dodal, že súd priebeh dopravnej nehody založil len na spornej výpovedi poškodenej, a to bez toho, aby k tejto otázke pribral odborníka - znalca z odboru dopravy. Ďalej namietal, že takýto odborník sa nezúčastnil ani samotnej obhliadky miesta dopravnej nehody a ani nebol požiadaný na zaujatie stanoviska k tejto otázke. Samotný náčrtok miesta dopravnej nehody zo strany PZ je neprehľadný, nečitateľný a bez príslušného komentára. Vyslovil presvedčenie, že priebeh dopravnej nehody si vyžaduje jednoznačne odborné skúmanie o to viac, že k stretu oboch vozidiel došlo v ľavom jazdnom pruhu (teda nie v jazdnom pruhu, v ktorom obidve vozidlá sa pohybovali), pričom samotná poškodená C. N. mimo cestnú komunikáciu vľavo urobila vyhybací manéver doprava

a následne bez toho, že by signalizovala zmenu smeru jazdy vľavo, náhle zabočila vľavo, čo viedlo k tomu, že on v protihlhom pruhu narazil do jej prednej ľavej časti riadeného motorového vozidla.

Keďže objektívne zhodnotenie priebehu dopravnej nehody a vyhodnotenia zavinenia nebolo v danej trestnej veci skúmané, navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), c) a e) Tr. zák. a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí tak obhajca obžalovaného, ako aj obžalovaný predniesli návrh v súlade s písomným vyhotovením, navrhli zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, poprípade, aby odvolací súd vo veci rozhodol sám.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože prvostupňové rozhodnutie považuje za správne a zákonné.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre jeho zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenými osobami) a nie je daný ani dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného K. Z. nie je dôvodné.

Po splnení revízejnej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený, na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti a práva obžalovaného na spravodlivý proces. Všetky dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom a súd ich vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, riadiac sa pritom ust. § 2 ods. 12 Tr. por. Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovaný K. Z. dňa 02.06.2017 pri riadení motorového vozidla nesledoval premávku a nedodrжал bezpečnú vzdialenosť za vozidlom Audi A2, ktoré viedla poškodená C. N., čím porušil ust. § 17 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho narazil do ľavej bočnej časti uvedeného vozidla poškodenej a vodičke C. N. spôsobil tržnú ranu v ľavej záhlavnej oblasti hlavy s podvrnutím krčnej chrbtice s dĺžkou práceneschopnosti do 25.06.2017, t.j. 23 dní, teda inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť, uloženú mu podľa zákona, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák.

Tieto skutočnosti vyplývajú nielen z jeho samotnej výpovede z prípravného konania, ale aj z výpovede poškodenej C. N. a aj ďalších listinných dôkazov, s ktorými sa súd prvého stupňa podrobne v rámci dokazovania zaoberal.

Na základe týchto skutočností odvolací súd zdôrazňuje, že vyššie uvedené skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, pričom napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok, uvedený v napadnutom rozhodnutí sa stal spôsobom, popísaným v rozsudku a že ho spáchal obžalovaný a z jeho konania nastal tam uvedený následok.

Krajský súd si v tejto súvislosti osvojil skutkové zistenie prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. V predmetnom odôvodnení súd prvého stupňa dostatočným spôsobom rozanalyzoval dôkaznú situáciu a predmetné rozhodnutie obsahuje aj úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj pri právnych úvahách, na to nadväzujúcich. V tomto smere preto odvolací súd nepovažuje za potrebné podrobne opakovať dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k presvedčivému rozhodnutiu.

Aj keď, ako je to vyššie uvedené, súd prvého stupňa podrobne aj presvedčivo odôvodnil rozhodnutie, ktorým uznal obžalovaného vinným z protiprávneho konania a predmetnému odôvodneniu nemožno nič podstatné vytknúť, na základe odvolania obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný sa v prípravnom konaní priznal a vyslovil aj ľútosť s tým, čo sa stalo a keďže si bol vedomý toho, že dopravnú nehodu zaviniel svojou nepozornosťou, prejavil záujem uhradiť škodu poškodenej, ktorá jej týmto konaním vznikla. Dokonca nenamietal ani výšku spôsobenej škody, ktorá vznikla ublížením na zdraví a ktorá bola stanovená znaleckým posudkom. Tak v rámci prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní nenavrhol doplnenie dokazovania, či už vypracovaním znaleckého posudku alebo iným spôsobom. Doplnenie dokazovania sa však domáhal až vo fáze odvolacieho konania, argumentujúc v podstate okrem iného aj tým, že za priebeh dopravnej nehody nesie trestnoprávnu zodpovednosť.

Odvolací súd však jeho argumentáciu uvedenú v dôvodoch odvolania považuje za účelovú, s úmyslom zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti, resp. ju podstatným spôsobom znížiť.

Tak orgány činné v trestnom konaní a ani súd prvého stupňa, vzhľadom na dôkaznú situáciu, nemali žiadny dôvod spochybňovať priebeh nehodového deja, ktorý tak obžalovaný, ako aj poškodená popísali pri výsluchu pred vyšetrovateľom v podstate zhodne. Obžalovaný sa okrem toho k činu priznal a vyslovil ľútosť nad tým, že poškodenej spôsobil zranenie, vyžadujúce si práceneschopnosť. Nespochybnil ani výšku škody, ktorá bola poškodenej spôsobená a dokonca sa nedomáhal ani doplnenia dokazovania. Za danej dôkaznej situácie vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná, a preto ani odvolací súd nedospel k záveru, že o vine obžalovaného existujú pochybnosti, ktoré by bolo potrebné preveriť.

V súhrne možno teda konštatovať, a to po vyhodnotení dôkazov, ktoré boli produkované či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, že bez pochybností bolo dokázané protiprávne konanie obžalovaného, ktorý spôsobil dopravnú nehodu s následkom ublíženia na zdraví poškodenej C. N., pre ktoré bola liečená a práceneschopná v súhrne 23 dní.

Súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému, keď mu uložil pri zistení poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. a pri nezistení žiadne priťažujúcej okolnosti trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov, výkon ktorého mu podmenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Daný trest zodpovedá ust. § 34 ods. 1 a nasl. Tr. zák. a je potrebný na to, aby v budúcnosti sa obžalovaný vyvaroval protispoločenskej činnosti, pričom spĺňa tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu. Správny bol aj výrok súdu, ktorým obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 24 mesiacov, pretože protiprávnym konaním obžalovaný porušil dôležitú povinnosť, uloženú mu podľa zákona o cestnej premávke č. 8/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov. Ak obžalovaný v odvolaní namietal okrem iného aj to, že trestným rozkazom mu bol uložený miernejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu, odvolací súd poznamenáva, že súd prvého stupňa trestným rozkazom nie je viazaný, pretože v prípade, ak sa proti trestnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote podá odpor, tento sa zrušuje v celom rozsahu a obsahom tohto trestného rozkazu súd nie je viazaný.

Keďže odvolanie obžalovaného dôvodné nebolo, odvolací súd v zmysle § 319 Tr. por. ho zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.